

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis, Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

ut ad paucas horas retineat vitam, non solum patitur ferro & igni sibi membra laniari, sed & mercedem pendit lanianti. Et tu, quid gratiæ refers non sævientibus in te, sed auxiliantibus, ut æternum vivas?

30. Dum præsentem, & amicum Deum habes, nihil est, quod te anxium tristémque efficiat. Ubi ille abest, id est, offensus à te abscesserit, infernum incolis, si vel mundi deliciis innates, aut in ipsum cœlum dominatu polleas.

DECAS IV.

31. Pati aut torqueri cum Deo summa felicitas est; felicitari absque illo maxima calamitas. Satius est, sustineas crucem, quam humeris tuis imposuit, quàm ut eam excutias oneris impatiens. Ille aderit in societatem laboris, vel deum auferet omnino.

32. Si pati renuis, quietem fugis. Molestia quam Deus immittit, ad virtutem obex non est, sed incitamentum. Manifestè deciperis, dum arbitraris indè te à Sanctimonia impediri, per quod ipse Sanctus Sanctorum te invitat ad eam consequendam.

33. In-

33. Incassum te Creatori opposueris: fortior te est, succumbes. Neque succufferis caput obtendendo illud; potuisse te aliter haberi, aliâ viâ ad virtutem induci. Novit ille abunde, quid è re tua sit, quid ad gloriam tuam faciat; gnarus per foedissimas rerum imagines purificare animam.

34. Si tribulatio animum presserit, fate-
re te ultra meritum felicitari. Gratia sunt à Deo immixtae, ab ignaris poenarum nomine vitiatae. Scito autem in te coelum nunquam esse beneficentius, quàm cum te cumulat adversis. Pro his semper gratus esto, ac certus, Deum nulli aut injuriam irrogare posse, aut nocere.

35. Crimina sexcentis aculeis horrida sunt; quid mirum si mentem lacerent, & mille saucient vulneribus? Remove causam, & cum patientia sustine effectum. Adora æquitatem Numinis exercentis te, & spera opem miserantis.

36. Si animus exarescit, atque boni sensu quasi abjectus à Deo privaris, macte tamen animo, & vel in tristi ista orbitate ad arbitrium ejus totum te finge. Humi-
li

lis resignatio tua janua erit, & via, quâ o-
cyus ad te rediturus est, novâque lætitiâ
aridam mentem perfusus. Noli dejici, si
interdum ab animi conspectu subducit se
Numen: expedit te vilescere tibi, atque
isthuc tangi, ubi tenerior est sensus amantis

37. Id genus orbitatis non semper cri-
minum nostrorum supplicium est. sed ex-
perimentum virtutis, patientiam fidem-
que nostram explorante Deo. Ubi mare
â ventis quiescit, remorum agitatione o-
pus est. Qui non cedit adversis, cœlestem
cursum vel obluendo promovet.

38. Deffenda equidem crimina sunt
quòd summè displiceant Deo: at veniæ,
& salutis spes nunquam abjicienda. Eri-
gat te illius misericordia, & non dejiciat
te tua miseria. Etiam Judas admissum sce-
lus doluisse scribitur, sed spe destitutus
periisse.

39. Antequam scelus committas, Spi-
ritus Divinus exaggerat mali speciem pin-
gitque colore turpissimo; at ubi admissum
est nefas, facilitando veniam, extenuat
culpam. Contra Veterator Genius, prius-
quam cadas, imminuit malum, fingitque
exiguum

exiguum; at mox ubi crimen admiseris, in immensum auget, ut vel desperatâ veniâ scelestius vivas, vel perosus conscientiaë stimulos in omnem vitæ licentiam te projicias.

40. Dolor immodicus ab occulta quandoque superbia ortum deducit: & quemadmodum hujusce pœnitentiæ radix est mala, itâ fructus nequeunt esse boni. Nascuntur enim de nimia sui præfidentia, quæ cum seipsâ mala sit, non potest non damna plurima procreare. Agnosce calamitates tuas! agnosce & misericordiam Divinam! plus ista poterit ad salutem tuam, quàm illa ad interitum.

DECAS V.

41. Qui Deo supplex sibi petit ignosci, voluptatem ei facit, nè dicam, gratiam, honorémque. Dignè de ejus bonitate sentias, & absque metu accedas ad thronum gratiæ. Injuriam ei facimus, cum ex ingenio nostro metimur. Non illi pectus felis, & vindictæ plenum: longè alienus est ab humano more: parcit fontibus, veniam ipse offert, & instabilitate nostra non fatigatur. Non affingamus ei ingenium

H

aliud: